

Infos Froidure

— De krant van de Federatie Abbé Froidure —

AFSCHIED VAN HET SCHOOLJAAR 2013-2014

Sedert enkele dagen is het buiten heel slecht weer. Toch zijn wij naar het schijnt in de mooiste maanden van het jaar. Laat ons toe enkele ogenblikken in de achteruitkijkspiegel te kijken op het einde van een schooljaar vol onvoorziene wendingen.

Vijftien jongeren worden in onze voorziening begeleid. Eigenlijk zestien want een jong meisje dat naar haar familie teruggegaan was, is eind januari opnieuw in Copainpark komen wonen omwille van problemen thuis. Uit het voorbije jaar, in het bijzonder het voorbije schooljaar, moeten enkele lessen getrokken worden. Wij doen het samen met U, beste lezer.

Slechts twee jongeren zijn niet geslaagd dit jaar. Maar één van die twee heeft zware problemen in de familie. Zij heeft nu wellicht haar gedachten niet bij "schoolse dingen". Mama geeft geen enkel teken van leven en papa heeft zware psychische problemen. Dat maakt haar heel onzeker alhoewel wij beroep kunnen doen op een onthaalgezin waar zij regelmatig terecht kan tijdens bepaalde weekends.

De andere jongeren zijn allemaal geslaagd dit schooljaar en sommigen zelfs op uitstekende wijze. Dat is eerst en vooral te danken aan hen zelf. Voor zijn boeken en schriften zitten is niet altijd de aangenaamste bezigheid. Maar heel wat van die jongeren hebben goed begrepen dat om mee te kunnen in onze maatschappij men absoluut een diploma moet behalen.

Om hen te helpen bij hun ontwikkeling heeft Copainpark altijd veel aandacht besteed aan de schoolbegeleiding. Dagelijks helpen twee opvoeders hen bij hun huistaken, lessen en andere taken. Die twee opvoeders zijn dus ook in zekere mate de bevoorrechte medewerkers en gesprekspartners van de scholen waarmee wij nauw samenwerken. Contacten en ontmoetingen met de leerkrachten worden regelmatig geprogrammeerd. Daarbij trachten wij ook de ouders van onze jongeren te betrekken.

Sommigen komen er heel graag naartoe. Het is heel belangrijk voor de jongeren als zij merken dat hun ouders er de tijd voor ne-

EDITO

Beste vrienden, beste lezers,

Juni was de maand van de examens, van oudercontacten, van opvoeders en leerkrachten. Het is een moeilijke tijd waarin men delicate keuzes moet maken voor een toekomstige oriëntatie. Het is een drukke periode en moeilijk voor de jongeren, vooral voor hen die moeten geholpen en geadviseerd worden.

Het is ook de gelegenheid om eer te bewijzen aan de opvoeders uit onze voorzieningen. Zij hebben een beroep gekozen dat vaak onvoldoende gewaardeerd wordt. Opvoeding is "de kunst om jongeren te vormen". Dat is wellicht het mooiste beroep in de wereld, want daardoor wordt de toekomst van de mensheid verzekerd. Helaas wordt het maar zelden zo bekeken.

Sedert het Oude Griekenland met Plato en Aristoteles, via Karel de Grote en later Jean Jacques Rousseau, om er maar enkelen te noemen, hebben mensen nagedacht over de beste methodes om een kind te helpen volwassen worden. Het is een delicate opdracht die veel kwaliteiten vereist, waarvan geduld, wijsheid en volharding wellicht de belangrijkste zijn. Laat ons niet vergeten dat de eerste academies scholen van wijsbegeerte waren. De Oude Grieken hadden dus vlug begrepen dat het essentiële voor jongeren erin bestond "te leren leven"! Terwijl ik deze enkele regels schrijf, komen de prachtige woorden van Yves Duteil in mijn gedachten.

*"Een kind bij de hand nemen
Om het naar morgen te begeleiden,
Om het vertrouwen mee te geven op
zijn tocht.
Een kind als koning zien..."*

Kon men beter het prachtige werk van onze opvoeders samenvatten?

Door uw steun aan de Federatie Abbé Froidure werkt U mee aan onze belangrijke opdracht: "kinderen, die door het leven niet verwend werden, begeleiden om in de beste omstandigheden volwassen te worden".

**Baron Paul van der Straten Waitlet
Voorzitter**

►► **vervolg pagina 2**

►► *vervolg van pagina 1*

men en zich voor hen interesseren. Andere ouders komen niet en rekenen op onze tussenkomsten. Maar elke keer nemen wij opnieuw contact om te proberen hen erbij te betrekken en ze te motiveren om volgende keer met ons mee te gaan.

Wij mogen ook de grote werken in onze studeerzaal niet vergeten. U kan ze bekijken op onze website www.copainpark.be Die werken waren echt nodig en wij danken nogmaals al onze sponsors voor deze prachtige verwezenlijking. Wij zijn ervan overtuigd dat deze mooie zaal veel bijdraagt aan hun inzet voor de school.

Deze jongeren zullen de vakantiemaanden op verschillende manieren doorbrengen. Sommigen zullen misschien enkele dagen naar hun familie gaan maar de meeste tijd zullen zij deelnemen aan kampen van de scouts of van jeugdorganisaties waarmee wij nu reeds verschillende jaren samenwerken. Een van die verenigingen waarmee wij heel nauw samenwerken is U als lezer van ons tijdschrift, niet onbekend. Het gaat over

Habbekrats. De jongeren van Copainpark zijn altijd gemotiveerd en vol enthousiasme om deel te nemen aan de activiteiten van Habbekrats waar Franstalige en Nederlandstalige jongeren samenkomen. Maar alle goede dingen komen jammer genoeg tot een einde. In de warenhuizen zijn de reken reeds volgepropt met boekentassen en andere schoolbenodigdheden.

Voor de voorzieningen van bijzondere jeugdzorg hopen wij vooral dat wij eindelijk de subsidies voor de jongeren waar wij gewoonweg recht op hebben. Tengevolge van een verandering in het administratieve softwareprogramma zijn heel veel dagen gewoon niet gesubsidieerd sedert vele maanden reeds. Voor Copainpark komen wij bijna aan 1000 dagen op het einde van de maand juni. En dan spreken wij nog niet over de terugbetaling van andere kosten zoals therapeutische of andere begeleidingen. Of men wil of niet geld zal altijd de zenuw van de oorlog zijn. Het zal altijd moeilijk zijn een mooie pedagogie op te zetten zonder financiële middelen. Maar wees gerust deze pro-

blemen hebben geen enkele weerslag op de jongeren. Zij maken zich immers gereed om heerlijke vakantiemomenten te beleven. Dat wensen wij U ook van ganser harte.

**B. van Halle,
Directeur**

Copainpark
Boulevard Belgica, 42
1080 Bruxelles
Tél : 02/428.51.91
Fax : 02/420.22.20
copainpark@swing.be

ROSA *

Halfweg juni voorbij. De vakantie-maanden zijn in aantocht. Er is een ouderbijeenkomst gepland. Om allerlei redenen, van ziekte van de ouders zelf tot oudercontacten in de school van hun kind(eren), is de vertegenwoordiging deze keer, tegen alle gewoonten in, ondermaats. Eén mama en één papa zijn er wel en vinden het spijtig dat de anderen er niet geraakt zijn :

“Want we kunnen altijd zo goed babbelen! We praten hier over van alles.” Het is duidelijk dat ze op vertrouwd terrein zitten.

Met een kop koffie of thee en een broodje ham of kaas bij de hand ontrolt zich een gesprek met Rosa met als aanzet :

Weten jullie nog hoe het was om hier als ouder de eerste keer aan te komen ?

“Mijn zoon verblijft nu vandaag, dag op dag, hier een half jaar in de groep. Maar ik wist op voorhand wel dat hij hier naartoe zou komen.”

Maar ze herinnert zich nog goed de weken ervoor en dat die alleen maar uit een bang afwachten bestonden.

Van haar eerste ontvangst herinnert ze zich scherp welke opvoeder toen van dienst was. “Hij stond me op te wachten.”

Sommige woorden van de eerste kennismaking en rondleiding, kan ze nog nazeggen. En ze voelt nog de opluchting omdat er zo'n grote tuin bij hoorde waar haar zoon zou kunnen spelen. *“Hier gaat ie zich kunnen uitleven”* zegt ze : *“En ondertussen ben ik hier zelf kind aan huis.”* Ze legt uit dat het hier in de groep “gewoon” is met een woonkamer en een eettafel, een tv-hoek en zetels, met koffie en een koekje. Dat het anders is dan als je op “een bureau” moet verschijnen, want daar heeft ze ook ervaring mee. En ze vertelt haar zoektocht in verband met de gedragsproblemen van haar kinderen, die haar naar Hof ter Heide bracht met tussenstops in een Observatiecentra en oriëntatie en een dagcentrum. De tijd waarin haar kinderen gingen ‘dolen’ en ze niet wist hoe het aan te pakken, nee, dat wil ze niet meer meemaken.

Ze is trots op haar kinderen. *“Mijn zoon heeft hier al hard gewerkt!”* klinkt het. Daarmee bedoelt ze het opgroeien, het gedrag dat verandert, de verantwoordelijkheid die genomen wordt met eigen beslissingen en inzichten, de lange weg naar groot worden.

Mocht je de klok terugdraaien ? Wat zou je dan doen ?

“Wat gepasseerd is, is voorbij. Een mens moet vooruit kijken. Maar met die allereerste opvoeder blijft er een band. Dat blijft speciaal.”

Als Rosa de klok een half jaar terugdraait weet ze ook nog precies wie er haar stond op te wachten aan de leefgroep, hoe de zeltjes in de zithoek geschikt stonden, welke koekjes er gereserveerd werden. Ze had wat moeten zoeken om er te geraken. *“Ik moest letterlijk en figuurlijk mijn weg vinden. Maar alles werd heel snel vertrouwd. Dat brengt rust.”*

Ondertussen voelt ze zich zo veilig in de groep dat ze mee de tafel dekt en aan de afwas staat. Pudding maken kan ze als de beste.

En wat betekent dat voor jullie gezin ?

“Ik ben blij dat de bezoeken thuis goed lopen.” zegt Rosa. *Het is begonnen met 1 overnachting in het weekend. Daarna kon het uitgebreid worden naar 2 en 3. Ik hoop dat er in de vakantie nog meer kan.”* Want feitelijk verlangt ze om haar zoon weer thuis

te hebben, al beseft ze dat dit nog een tijd kan duren. We moeten allebei nog sterker worden. Maar ik oefen hier en vraag bij de opvoeders naar hulpmiddelen en hoe zij dat aanpakken” en, wat gerustgesteld over haar eigen opvoedingscapaciteiten, voegt ze eraan toe : *“Ze weten het ook niet altijd onmiddellijk.”* Ze is blij dat ze ook gewoon mee kan gaan naar de dokter of de tandarts. En de uitnodiging voor school vindt ze heel belangrijk.

Rosa haar zoon is nog jong, hij is nu verzot op auto's en kent alle merken en modellen waarmee het personeel rondrijdt. De toekomst is nog veraf En toch is ook zij al bezig met de wijde waaier aan keuzes waar hij mee te maken zal krijgen.

Zo gaat elke ouder, elke jongere zijn eigen weg. Rosa gaat verder haar weg met haar jongen. Ze blijft zoeken en laat niet los.

Geert M. Antwerpen

** Rosa is een schuilnaam*

NIET ZOALS JE PAPA EN JE MAMA...

IK BEN OPVOEDER IN DE KLEINE DENNEN
 EN IK BEN ER VOOR JOU ... NIET ZOALS EEN PAPA OF EEN MAMA
 MAAR ZOALS IEMAND VAN JE FAMILIE DIE VOOR JE ZORGT
 IK BEN ER VOOR JOU WANT AL BEN IK JE PAPA OF JE MAMA NIET
 TOCH VERDIEN JIJ OM GRAAG GEZIEN TE WORDEN, NIET ZOALS DE ANDEREN ...

IK BEN ER OMDAT JIJ UNIEK BENT
 EN OMDAT JE RECHT HEBT OP LIEFDE, OP ZORGEN,
 EN OM JE KANS TE KRIJGEN OP SCHOOL EN TE LUKKEN IN HET LEVEN
 EN DAAROM BEN IK ER VOOR JOU NIET ZOALS DE ANDEREN
 MAAR ZOALS IEMAND VAN JE FAMILIE
 DIE NIET OP DEZELFDE WEG GAAT ALS DE ANDEREN
 OMDAT IK IN JOU GELOOF EN OMDAT HET LEVEN OP JE WACHT ...

De opvoeders van De Kleine Dennen (Petits Sapins d'Uccle)

Tombola 2014

KRABBen & WINNEN!

Federatie Froidure vzw

Een kind liefhebben en opvangen
kost minder dan een
gevangenis bouwen...

Edouard Froidure

Hoe deelnemen ? info 02/771.08.10

5 ELEKTRISCHE FIETSEN E-MOVE MADE IN GERMANY

Voor alle prijzen, BTW inbegrepen - K.B. : III/42/CO.585.13-421 / Tombola onder toezicht van een Gerechtsdeurwaarder.

INFOS FROIDURE

Voorzitter

Baron Paul van der Straten Waillet

Afgevaardigd bestuurder

Jacques Sonnevillie

Redactie

Jacques Sonnevillie,
Paul van der Straten Waillet,
Rik Verboven, Bert Weekers.

Lay-out

Bidule.be

Redactie

Administratie

Publiciteit

Parmentierlaan 19 bus 4

1150 Brussel

T + 32 (0)2 771 08 10

E-mail: froidure@skynet.be

Internet: www.froidure.be

BE 33 210-0398955-46

FAF VZW KLEINE DENNEN

Dit nummer wordt u gratis aangeboden.

Wij rekenen op uw vrijgevigheid om onze actie te steunen.

Fiscaal attest voor giften vanaf 40 €.

Als lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, verzekeren wij u transparante rekeningen en toegang tot informatie.

